

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Tredje Behandling af Forslag til Lov om Modarbejdelse af offentlig Usædelighed og venerisk Smitte.

(Anden Behandling findes i Tidenden, Sp. 1921).

Der var til denne Behandling ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget i dets Helhed sattes til Forhandling.

Svendsen: Før dette Forslag forlader dette Ting, ønsker jeg at føje nogle Bemærkninger til det, inden det altsaa kommer til Behandling i det høje Lands-ting, som vi haabe vil bringe noget nyttigt og positivt ud af det. Vi hørte jo, der blev sagt under Forhandlingen forleden Dag, at man ikke skulde kaste det skidne Vand bort, før man havde det rene, men ihvorvel der i mange Retninger kan ligge noget i den Tale, tror jeg dog ikke, det passer i dette Tilfælde. Vandet kan blive saa snavset og smittefarligt, at man er nødt til at kaste det bort. Jeg mener netop, at det nuværende System er en saadan Kilde til moralsk Smitte blandt Befolkningen, at det er paa Tide, man ser at komme bort fra det, selv om man ikke kan sætte noget fuldkomment i Stedet derfor. Selve Utugten er farlig nok i sig selv paa Grund af den syndige Natur i Mennesket, og det er aldeles uforsvarligt at begunstige dens Udbredelse ved at paatrykke den Lovligheds, Autoritetens Stempel, som man gør ved den autoriserede Prostitution her i Landet. Ved denne Institution tror jeg er afstedkommet saa megen Ulykke og saa megen Forvirring i Begreberne Lov og Moral, som tænkes kan. Hvilken Modsigelse ligger der ikke i, at Øvrigheden lader tiltale og straffe Kvinder, som overbevises om maaske kun enkelte Gange at have bedrevet Utugt mod Betaling, og saa naar denne Straf, denne Paatale, denne Advarsel ikke hjælper, giver dem Ret til at drive Utugt i stor Stil, efter en stor Maalestok, anviser dem deres Plads, deres Virkefelt her i Byen, hvor de kunne arbejde, og paa anden Maade beskytter og hjælper dem i deres Næring, saa at man endog, som det ærede Medlem for Vonsild (Jessen) forleden Dag bemærkede, straffer Personer, som tillade sig at gøre Indgreb i deres Virksomhed ved at fraraade deres Kunder at besøge dem. Og hvilke Modsigelser ligger

der ikke ogsaa i, at vi ved Hjælp af vore Skoler og Kirker overalt indgive Folk, navnlig Børnene, den Lære, at det er syndigt og forkert at bedrive Utugt, men samtidig opretholder en lovlig Institution for Utugtserhvervets Udøvelse i videst mulige Omfang, forsyne Skøgerne med et Slags Næringsbevis, som de kunne ned-sætte sig med og derpaa drive Forretning paa bedste Maade under Autoriteternes og Lægernes Beskyttelse. Det maa absolut virke ødelæggende paa Folks moralske Begreber, og unge Mennesker, navnlig fra Landet, som komme her ind til Kjøbenhavn, lokkes maaske derved saa meget bort fra de gode Forsætter, de have kunnet bringe med fra deres Barndom og Hjem, at de vove sig for nær til den kalkede og stinkende Utugtsgrav, saa at de kunne blive oplugte for hele Livet. Vi have jo set, at der er blevet fremdraget en Skilsmisssag her i Kjøbenhavn, hvor Manden til Forsvar for sin Adfærd nævnte over for Præsten, at det kun var et offentligt Fruentimmer, han havde staaet i Forhold til, det mente han, der ikke kunde være noget galt i. Saa indgroet er Opfattelsen om Nødvendigheden af dette System og denne Institution, at selv Ægtefæller mene sig berettigede til at søge og benytte den. De have ikke Følelsen af, at der er noget forkert deri. Hvor meget værre maa det da ikke være over for den uerfarne, maaske letsindige Ungdom, som møder dette System paa sin Vej, og derved kan faa helt andre Tanker om, hvad der er Synd, Uret og Lovlighed, end de have haft før. Derfor skal der ogsaa, synes jeg, fra Moralens og Kristendommens Standpunkt protesteres mod dette System, som vi af Hundrede Tusinder danske Mænd og Kvinder i en tidligere Adresse ere blevne anmodede om at afskaffe.

Der er vel næsten heller ikke nogen, der vil driste sig til at forsvare dette System. Betegnende er det at se, at i den for ikke ret længe siden afholdte Konference i Bryssel, hvortil der var sendt delegerede fra alle Lande i Europa, foruden fra andre Verdensdele, var i den vedtagne Resolution dette System ikke antydet med et eneste Ord, og langt mindre blev det forsvaret, uagtet Programmet for Konferencens Deltagere var fuldt af Spørgsmaal derom, og uagtet maaske flere af Deltagerne vare mere eller mindre Tilhængere af Kontroleringssystemet. Der vedtoges en Resolution, hvori man anbefalede en hel Del Midler mod Utugtssygdomme. Blandt dem skal jeg kun nævne et enkelt,